

sudku, naplňuje v objektivním směru skutkovou podstatu zločinu podle § 125 tr. zák., a že obžalovaný ze zlomyslnosti jej opomenul překaziti, ačkoliv snadno tak mohl učiniti (srov. rozh. čís. 2299 víd. sb.). K pojmu »ze zlomyslnosti« ve smyslu § 212 tr. zák. stačí zlý úmysl ve smyslu § 1 tr. zák. (sb. n. s. čís. 1686). V souzeném případě zjišťuje napadený rozsudek, že obžalovaný v době, kdy Alois J. Liu G-ovou skutečně vykonaným násilím učinil neschopnou, by mu kladla odpor, a v tomto stavu jí zneužil k mimomanželské souloži, vystoupil ze stojícího auta, jež jako šofér na dané znamení J-ovo zřejmě podle předchozí úmluvy zastavil, chodil podél auta sem a tam, nečinně se choval a trestný čin J-ův nepřekazil, ačkoliv snadno mohl tak učiniti, z čehož soud usuzuje logicky správně, že obžalovaný jednal úmyslně.

Čís. 4254.

Skutková podstata zpronevěry spočívá v tom, že pachatel nakládá se svěřenou věcí jinak, než mu bylo svěřitelem nařízeno, nebo k jinému účelu, než k jakému mu byla věc svěřena (prodána).

Nezaplacení dluhu o sobě není trestné ani s hlediska § 183 tr. zák., ani s hlediska jiného předpisu trestního zákona.

Byla-li věc (kamna) dodána, by jí bylo použito pro stavbu, což se stalo, nemůže tu ani výhrada vlastnictví učiniti takové nakládání s věcí bezprávným, ano se pohybovalo ve směru svěřitelem chtěném.

(Rozh. ze dne 8. září 1931, Zm I 933/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 16. října 1930, pokud jím byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. zproštěn z obžaloby pro zločin zpronevěry podle §§ 183, 184 tr. zák.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost napadá rozsudek soudu první stolice jen, pokud jím byl obžalovaný podle § 259, čís. 3 tr. ř. zproštěn z obžaloby pro zločin zpronevěry podle § 183 tr. zák., spáchaný tím, že za sebou zadržel a sobě přivlastnil 20 kusů kamen firmou P. mu svěřených v úhrnné ceně 6.000 Kč, a uplatňuje v tomto směru číselně důvody zmatečnosti podle § 281 čís. 5 a 9 a) tr. ř. Rozsudek uvádí, pokud jde o zpronevěru kamen, v rozhodovacích důvodech toto: »Pokud se týče 20 kusů kamen v ceně 6.000 Kč, které obžalovanému dodala firma P., zjistil soud podle výpovědí svědků Eduarda H-a a Bedřicha W-a a podle výpisu z knih, že tato firma dodávala obžalovanému kamna, a že obžalovaný dluh splácel, že pak při poslední objednávce (při objednávce týkající se oněch 20 kamen), jež byla ujednána krátce před ohlášením vyrovnání, vyjednal svědek H. (zástupce řečené firmy) s obžalovaným, že kamna musí býti

zaplacená hned po dodání, že si dodávající firma vyhrazuje vlastnictví na nich až do úplného zaplacení, a že obžalovaný kamna přijal, nezaplatil a použil jich (jako stavitel) na stavbu. Ani v tomto směru neshledal soud, že obžalovaný za sebou zadržel a si přivlastnil věc svěřenou, a je přesvědčen, že i tu jde o soukromoprávní závazek obžalovaného. Slovy je přesvědčen, že i tu jde o soukromoprávní závazek, poukazuje rozsudek zřejmě a zřetelně na důvody, z nichž zprostil obžalovaného z obžaloby pro zpronevěru cihel v ceně 30.220 Kč. Plyne tedy z rozsudku, že obžalovaný byl zproštěn z obžaloby pro zpronevěru z týchž důvodů, jež soud nalézací uvedl pro zprošťující výrok ohledně zpronevěry cihel, tedy proto, »že se výhrada vlastnického práva vztahovala jen na to, že obžalovaný s kamny s výhradou tohoto práva dodanými nesměl naložit jinak, než použití jich pro stavbu« (což učinil), »že je zejména nesměl prodati nebo zastavit«, což se mu za vinu ani nedává. Formální důvod zmatečnosti podle č. 5 § 281 tr. ř., pokud lze jej vůbec shledati ve vývodech zmateční stížnosti, obírajících se nedostatkem důvodů, tedy neobstojí. Pokud však zmateční stížnost s hlediska tohoto zmatku vytýká rozsudku spíše zmatek podle č. 9 a) § 281 tr. ř., namítajíc, že rozsudek vyloučil v souzeném případě skutkovou podstatu zločinu zpronevěry, nezjistiv skutečnosti toto právní posouzení případu opodstatňující, bude tato námitka vyřízena vývody věnovanými hmotněprávnímu posouzení věci. A tu při správném právním posouzení případu jest vycházeti z toho, že skutková podstata zpronevěry spočívá v tom, že pachatel nakládá se svěřenou věcí jinak, než mu bylo svěřítelem nařizeno nebo k jinému účelu, než k jakému mu byla věc svěřena (prodána). Takové nakládání proti vůli firmy, dodávající kamna, nebylo však zjištěno, naopak rozsudek, jak řečeno, bezvadně zjistil, že kamna byla dodána, by jich bylo použito pro stavbu, což se stalo. Výhrada vlastnictví nemá tu proto s hlediska trestního práva významu, ano by se pro spáchání zpronevěry bylo vyžadovalo nakládání s věcí způsobem svěřítelem nechtěným, a výhrada vlastnictví nemohla v souzeném případě učiniti nakládání obžalovaného bezprávným, ano se pohybovalo ve směru svěřítelem chtěným. Zmateční stížnosti nelze proto přisvědčiti, namítá-li, že obžalovaný s kamny naložil tak, že s nimi pak již nakládati nemohl, an k takovému nakládání byl podle smlouvy s firmou P. oprávněn, ba dokonce povinen. Nezaplacení dluhu o sobě není však trestné ani s hlediska § 183 tr. zák., ani s hlediska jiného předpisu trestního zákona. Pokud by však skutková podstata zločinu zpronevěry mohla snad býti spatřována ve zpronevěření výtěžku za kamna, nelze se touto otázkou obírat, ana zmateční stížnost státního zastupitelství rozsudek po stránce té nenapadá.

Čís. 4255.

Převzetí plnění, k němuž se oklamáný odhodlal jen proto, že vycházel z předpokladu, jehož tu ve skutečnosti nebylo, a jež na sebe vzíti nechtěl, protože není pro jeho majetkové cíle užitečným, zmenšuje pe-